

wydział : Obrony doktorskie nauk : pedagogicznych i społecznych

12 grudnia 2006 roku na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej pt. *Sytuacje społeczne w szkole dzieci z dysleksją* autorstwa mgr Anety Rudzińskiej-Rogoży. Promotorem była prof. Krystyna Ferentz (Uniwersytet Zielonogórski). Recenzentami natomiast dysertacji byli: dr hab. Jadwiga Izdebska, prof. Uniwersytetu w Białymstoku (Uniwersytet w Białymstoku) i dr hab. Aleksandra Maciarz, prof. DSWE (Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji Towarzystwa Wiedzy Powszechnej we Wrocławiu). Gratulujemy.

Justyna Zbączyński

Warsztaty teatralne

Koło Naukowe Animatorów Kultury „Mrowisko²” zaproponowało studentom I i II roku pedagogiki nietypową formę spędzenia piątkowego przedpołudnia 24 listopada. Dwudziestu studentów Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych miało okazję zapoznać się z codzienną praktyką aktorską, na pięciogodzinnych warsztatach teatralnych. Ćwiczenie swojego głosu, prawidłowego oddechu i dykcji, wyobraźni oraz koncentracji miało miejsce w sali teatralnej Zakładu Pedagogiki Kulturalno-Oświatowej. Warsztaty zorganizowali studenci IV roku animacji kultury: Małgorzata Bejgier, Emilia Rogala, Marek Pakoński i Łukasz Sawiński, w ramach autorskiego projektu praktyk studenckich. Była to pierwsza impreza tego typu, z całego cyklu zaplanowanych przez nowopowstałe Koło Naukowe.

Organizatorzy planują przeprowadzenie warsztatów, o podobnej formule, w zielonogórskich liceach. Będą one miały za zadanie nie tylko dostarczyć umiejętności związanych z publicznymi występami przyszłym maturzystom, ale także dać szansę zapoznania się ze specyfiką specjalności animacja kultury, potencjalnym studentom Uniwersytetu Zielonogórskiego. Po zakończeniu szeregu spotkań warsztatowych, animatorzy zamierzają zebrać grupę aktywnych młodych ludzi (zarówno uczniów jak i studentów) i stworzyć teatr.

Opiekunem merytorycznym przedsięwzięcia jest mgr Mirosław Gancarz, zaś patronat honorowy nad projektem objął Dziekan Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych prof. Zbigniew Izdebski. Imprezę wspiera Parlament Studencki, gazeta studencka „UZetka”, oraz akademickie radio „Index”.

Małgorzata Bejgier, Emilia Rogala

Migracja zarobkowa w Roku Mobilności Pracowniczej – mobilność bez granic relacja z konferencji naukowej

Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze wraz z Uniwersytetem Zielonogórskim – Zakładem Edukacji Pozaszkolnej Instytutu Pedagogiki Społecznej zorganizował 11.12.2006 r. konferencję naukową pod tytułem *Migracja zarobkowa w Roku Mobilności Pracowniczej – mobilność bez granic*. Konferencja sfinansowana została ze środków unijnych. Uczestniczyło w niej ponad 120 osób. Patronat nad konferencją sprawował Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski, który dokonał uroczystego otwarcia. Kazimierz Piątak – dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy oraz prof. Zdzisław Wołk – kierownik Zakładu Edukacji Pozaszkolnej podziękowali licznie przybyłym pracownikom służb zatrudnienia, pracownikom uniwersytetu oraz studentom za przybycie i zachętili do wysłuchania przygotowanych wystąpień oraz zapoznania się z materiałami prezentowanymi podczas konferencji na stoisku WUP.

Rok 2006 został ogłoszony przez Komisję Europejską Europejskim Rokiem Mobilności Pracowników. Inicjatywa ta miała na celu przede wszystkim rozwój świadomości praw pracowników do swobodnego przemieszczania się, korzyści i kosztów z tym związanych oraz działalności służb wspierających mobilność pracowników, a także wspieranie badań w tym zakresie. Europejski Rok Mobilności Pracowników miał za zadanie podnoszenie świadomości praw, istniejących możliwości mobilności geograficznej i zawodowej, barier napotykanymi przez potencjalnych pracowników migrujących w obrębie jednego państwa lub między Państwami Członkowskimi. A także wymianę doświadczeń i dobrych praktyk między zainteresowanymi stronami, w szczególności władzami i instytucjami państwowymi, partnerami społecznymi oraz sektorem prywatnym. Znacząca jest również chęć pełnego poznania skali i natury mobilności w Unii Europejskiej. Będą to rok, dzięki któremu tematyka mobilności miała zostać upowszechniona, a także powinna stać się impulsem do wypracowania istotnych rozwiązań politycznych w tej materii. Europejski Rok Mobilności Pracowników odbywał się równocześnie z kilkoma inicjatywami prawnymi i pozaprawnymi, od których oczekiwano, że doprowadzą do podjęcia ważnych decyzji dotyczących przejściowych rozwiązań w sprawie swobodnego przepływu osób w rozszerzonej UE oraz uzupełnią działania w ramach Planu Działania Umiejętności i Mobilności.

W ramach Europejskiego Roku Mobilności organizowane były cztery typy działań:

1. działania i wydarzenia na poziomie unijnym na rzecz promowania mobilności i zwiększenia świadomości związanych z nią wyzwań i korzyści;
2. krajowe, regionalne, ponadregionalne, transgraniczne i ponadnarodowe działania w ramach globalnych celów Roku Mobilności, popularyzowane przez zainteresowane strony na wszystkich poziomach;
3. badania i przeglądy na poziomie

krajowym, ponadnarodowym i unijnym;

4. w ramach Roku Mobilności organizacje państwowe lub prywatne mogą podejmować inne inicjatywy, pod warunkiem, że ich działalność przyczynia się do spełnienia jednego lub kilku celów tego Roku.

Głównym celem konferencji był aktualny wgląd w stan wiedzy na temat migracji zarobkowej w Polsce i w krajach Unii Europejskiej, a także wniknięcie w głąb doświadczeń studentów Uniwersytetu odnoszących się do migracji zarobkowej ich samych, bądź ich rodzin czy znajomych. Biorąc pod uwagę fakt, iż migracja siły roboczej ma na celu uzyskanie lub zwiększenie szans na uzyskanie zatrudnienia uznano, iż wypowiedzenie się w tej kwestii pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego, pracowników Urzędu Pracy (w tym doradców EURES Wojewódzkiego Urzędu Pacy) w Zielonej Górze oraz samych studentów ma istotne znaczenie z perspektywy lokalnego rynku pracy.

Program konferencji obejmował trzy wystąpienia zorganizowane w problematyce migracji zarobkowej:

I. *Pogranicze Polski po wejściu do Unii Europejskiej* – prof. dr hab. Irena Machaj

Pilotem zmian w Polsce jest społeczeństwo Polski zachodniej. Usytuowanie terytorialne bardziej sprzyja zmianom na terenach zachodnich niż wschodnich. Społeczeństwo ma na zachodzie Polski większe zdolności adaptacyjne do nowych sytuacji. Szybciej przyjmuje nowe technologie, różnorodne nowości, a obecnie szybciej rozprzestrzenia się internet. Badania porównawcze pogranicza Polski ukazują dość wyraźne różnice między Polakami mieszkającymi na zachodzie i wschodzie kraju. Nie bez przyczyny wschodnie tereny określa się „ścianą płaczu”. Zachód jest bogatszy, wschód bardziej zacofany cywilizacyjnie, poczynając od infrastruktury, sieci dróg, po budownictwo mieszkaniowe i wyposażenie gospodarstw domowych. Baza cywilizacyjna ziem zachodnich została po wojnie i już wówczas była lepsza, stąd i start był tam inny. Zmiany widoczne są również w świadomości mieszkańców obu pogranicz. Dotyczą one sposobu myślenia, gotowości do działania. Społeczeństwo zachodnie cechuje bardziej zaawansowany indywidualizm. Na wschodzie mamy do czynienia z większym kolektywizmem myślenia, mocniej działają regulatory kulturowe i religijne ...

II. *Migracja zarobkowa szanse i dylematy* – mgr Edward Kraszewski

Problematyka migracji zarobkowej jest wieloaspektowa. Z jednej strony mówimy o emigracji Polaków do innych państw, z drugiej zaś o zatrudnianiu cudzoziemców w Polsce. Aktualnie trwa żywa dyskusja, połączona z próbą odpowiedzi na wiele nurtujących nas obecnie pytań. Czy wyjazdy Polaków, a przede wszystkim młodych osób, za granicę w celu poszukiwania pracy jest pozytywnym czy też negatywnym zjawiskiem? Czy to jest dla nich szansa? Czy to jest dla nas, dla Polski, zagrożeniem? Czy zatrudnianie w Polsce obcokrajowców, przy tak wysokim bezrobociu, jest konieczne? Czy nie powinniśmy zamknąć naszego rynku pracy dla innych nacji? Z pozoru odrębne pytania łączące się ze sobą nierozdzielnie. Zachęcam do poznania odpowiedzi na postawione pytania w materiałach pokonferencyjnych.

III. *Edukacja dla mobilności zawodowej* - prof. dr hab. Zdzisław Wołk.

Praca jest doświadczeniem niezbywalnym, koniecznym każdemu współczesnemu człowiekowi jeżeli myślimy o jego podmiotowym życiu. Wystąpienie oparte zostało o cztery główne tezy:

- 1) warunki zewnętrzne (czyli warunki realizacji życia i kariery zawodowej)
 - edukacja współcześnie nie urabia, nie ogranicza; ma sprzyjać rozwojowi, ma czuwać nad każdym człowiekiem społeczności;
 - postęp techniczny, postęp informatyzacji, komunikowania;
 - deficyt pracy;
 - starzenie się społeczeństw.
- 2) młodzież – „stoi w obliczu niegościnniej przyszłości”
 - młodzież coraz odważniej spogląda w przyszłość; edukacja ma zadbać o adekwatną samoocenę człowieka.
- 3) edukacja – jako edukacja ustawiczna
 - młodzież w centrum zainteresowania edukacji.
- 4) mobilność zawodowa młodzieży
 - wsparcie młodzieży w podejmowaniu decyzji dotyczącej ich mobilności.

Drugą część treściową konferencji stanowiły wystąpienia studentów dotyczące ich doświadczeń związanych z pracą za granicą. Wzbudziły one żywe zainteresowanie biorących udział w konferencji studentów, a także pracowników UZ i WUP. W większości wystąpienia miały charakter porad kierowanych pod adresem ludzi młodych, pragnących spróbować swoich sił w pracy za granicą. Ukazywały często błędy jakie popełniają młodzi Polacy szukając pracy, a także zalety migracji zarobkowej. Wśród studentów głos zabrali:

1. Bogumiła Ozgowicz - *Migracje zarobkowe. Droga do celu, czy cel sam w sobie*

Jak wynika z moich obserwacji, większość młodych Polaków wyjeżdżających za granicę, w momencie podjęcia decyzji o opuszczeniu rodzinnego kraju, nie bierze pod uwagę pozostania poza jego granicami na stałe. Samo podjęcie decyzji nie jest proste. Najczęściej to względy ekonomiczne powodują, że ostateczna decyzja zostaje podjęta.

Spora liczba znanych mi absolwentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, przebywa obecnie poza granicami naszego kraju. Choć wielu z nich podczas studiów nie brało pod uwagę podjęcia długookresowej migracji zarobkowej. Ich doświadczenia związane z poszukiwaniem pracy oraz jej warunkami, jak również realna ocena możliwości uzyskania samodzielności ekonomicznej przy obecnej sytuacji na polskim rynku pracy spowodowały, że zdecydowali się na podjęcie próby znalezienia pracy w krajach Unii Europejskiej. Jak pokazywały badania przeprowadzone w 2004 r. już wtedy dwie trzecie studentów w Polsce deklarowało chęć podjęcia pracy w innym kraju UE po zakończeniu studiów. W chwili obecnej można zauważyć, że coraz większa liczba studentów decyduje o wyjeździe w celu znalezienia pracy za granicą podejmując już podczas studiów, bez prób podjęcia pracy w Polsce. W moim odczuciu związane jest to w większości z doświadczeniami znanych im osób, które przebywają obecnie w krajach Unii Europejskiej ...

2. Monika Giedyna - *Praca za granicą jako droga do realizacji potrzeb materialnych*
Studentka V roku Pedagogiki Pracy i Poradnictwa Zawodowego UZ pisze prace magisterską na temat migracji Polaków do Wielkiej Brytanii. Na konferencji przedstawiła historię 39 – letniego Grzegorza, który od 3 lat pracuje w Anglii. Wyjechał z powodów finansowych, a winą za swoją migrację obciąża rząd - „mam żal do mojego kraju, że nie dał mi perspektyw rozwojowych”...
3. Agnieszka Dłubała - *Wolontariat międzynarodowy*
Wolontariat międzynarodowy ma swoje źródła w Europie Zachodniej w latach dwudziestych XX wieku. Pierwszą znaną w literaturze inicjatywą były działania podjęte przez szwajcarskiego pacyfistę. Pierre Ceresole przekonany był, że „poprzez wspólną współpracę międzynarodowej grupy, która pomaga w potrzebie, można zbudować pomosty między powstałymi podczas wojny głębokimi okopami oraz promować spokój i zrozumienie”.
W chwili obecnej wolontariusze nie tylko uczestniczą w odbudowie zrujnowanych domów, kościołów, przychodni czy szpitali a także wielu innych dziedzinach życia społecznego. Nie zasypują okopów, ale często „walczą” ze stereotypowym myśleniem. Każdy z wolontariuszy może znaleźć dla siebie ciekawe zajęcie jak na przykład: pomoc starszym, bezdomnym, bezrobotnym; pomoc niepełnosprawnym; pomoc przy ochronie zdrowia; zwalczanie narkomanii i alkoholizmu; pomoc imigrantom i zwalczanie rasizmu; usuwanie skutków kataklizmów i zniszczeń wojennych; integracja społeczna i walka z wykluczeniem społecznym; działania na rzecz wyrównywania szans; zajęcia edukacyjne dla dzieci i młodzieży; ochrona dziedzictwa narodowego; ochrona przyrody; media i komunikacja społeczna.
Miejsca wykonywania obowiązków są bardzo różne w zależności od rodzaju projektu, mogą to być domy dziecka, domy starości, schroniska, turnusy dla osób niepełnosprawnych a także obozy misyjne lub placówki dla uchodźców na całym świecie...
4. Agnieszka Ilkowska - *Migracje zarobkowe polską wersją „Carpe Diem”*
Migracje zarobkowe są dla wielu ogromną szansą. Myślę, że można to odnieść do starej dewizy „Carpe Diem”, która przypuszczalnie jest wejściem na lepszą ścieżkę życia. Wyjazd w celach zarobkowych powoduje, że człowiek czuje się bardziej dowartościowany, odbudowuje wiarę w siebie samego, wiarę we własne umiejętności.
Dla mnie opisywane zjawisko ma jak najbardziej ambiwalentne znaczenie. Z jednej strony cieszy to, że młodzi ludzie są na tyle odważni, że potrafią stawić czoło wyzwaniom, jakie niesie niezależne życie za granicą. Z drugiej jednak strony, przygnębiające jest to, że aż tak dużo rodaków musi wyjechać z Ojczyzny, aby uporać się z problemami samodzielnego i dorosłego życia, aby móc pozwolić sobie na założenie rodziny i dostatnie życie.
Migracje zarobkowe są mi bliskim tematem, ponieważ mam wielu znajomych, którzy bez wahania wyjechali za granicę. Różne były tego przyczyny, jednak cel był ten sam, a mianowicie poprawa sytuacji materialnej. Trafnym przykładem migracji zarobkowej jest postać jednego z moich przyjaciół.
5. Aneta Irska - *Praca na emigracji. Doświadczenia z Irlandii*
Jednym z moich przyjaciół jest osoba, która uważała, iż w ojczystym kraju nie ma żadnej nadziei na godziwą przyszłość, a która już od dwóch lat pracuje w Irlandii w miejscowości Cork. W rozmowie ze mną wspomina, że na początku było ciężko przyzwyczaić się do nowych realiów życia a język angielski nie był jego mocną stroną. Ale ponoć jeśli czegoś bardzo się chce, można to osiągnąć. On to osiągnął swoją ambicją, uporem i ciężką pracą.
A wszystko zaczęło się od tego, iż Mariusz, bo tak ma na imię mój przyjaciel, bardzo chciał studiować medycynę, ale nie było go na to stać, gdyż jego tato był bezrobotny a mama pracowała w sklepie i utrzymywała rodzinę. Kiedy było im bardzo ciężko tato postanowił wyjechać do pracy do Irlandii, bo tam potrzebowali ludzi do pracy z jego kwalifikacjami i uprawnieniami na dźwigi. Jakies pół roku po wyjeździe zachęcał on swojego syna do podjęcia pracy za granicą, ponieważ tam jest „świetlana przyszłość”- dokładnie tak to określił. Mariusz bardzo chciał wyjechać z kraju i zacząć życie na własną rękę. Ale wiedział dobrze, że to nie będzie takie proste. Wspomina, że bardzo bał się sam pojechać praktycznie w nieznaną, bo pracy nie miał tam załatwionej. Ale powiedział, że „kto nie ryzykuje ten nie wygrywa”...
6. Katarzyna Wawszczyk - *Doświadczenia innych wyniesione z emigracji zarobkowej*
Moi znajomi zaryzykowali i wyjechali. Części z nich się to opłaciło, części nie. Rodzina mojej przyjaciółki o wyjeździe za granicę zdecydowała w ciągu jednego wieczoru. Jak sami mówią chcieli spróbować czegoś innego. W Polsce powodziło im się całkiem dobrze, ale postanowili odmienić trochę swoje życie. Mama mojej koleżanki przeczytała w gazecie o pracy w Izraelu. Zaraz na drugi dzień zadzwoniła pod wskazany numer i umówiła się na spotkanie. Dokładnie przestudiowała ofertę, podzwoniła w parę miejsc sprawdzając jej autentyczność i po tym rozpoczęła załatwianie formalności związanych z wyjazdem. Po dwóch miesiącach, ona wraz z córką i mężem, wyjechali. Przed wyjazdem codziennie wraz z kasetą VHS oraz książką do nauki języka hebrajskiego ćwiczyli język. Jak sami mówią znajomość języka jest najważniejsza, i nie ma co się wybierać do pracy za granicą nie znając choćby podstawowych zwrotów. Mama mojej koleżanki najęła się do opieki nad osobami starszymi a moja przyjaciółka została opiekunką do dzieci. Jak sami twierdzą przebywając w obcym kraju i pracując na co dzień z ludźmi, z którymi trzeba rozmawiać w ich języku, nie sposób się go nie nauczyć. Po dwóch miesiącach pobytu w Izraelu język hebrajski mieli opanowany bardzo dobrze. Cała rodzina była tam trzy lata. Obecnie mieszkają już we Włoszech i tam pracują...
7. Monika Buczyńska - *Realia pracy w charakterze au pair*

Na rynku polskim istnieje wiele możliwości wyjazdu zagranicznego. Jednym z bardziej popularnych jest udział w programie au pair. Słowo to pochodzi z języka francuskiego i oznacza „na tym samym poziomie”. Co roku korzysta z tego programu kilka tysięcy Polek oraz bardzo niewielu młodych Polaków.

Zasady, według których program funkcjonuje, zostały uregulowane przez Radę Europy 24 listopada 1969 r. Stworzono wtedy konwencję nr 068 pod nazwą *European Agreement on 'au pair' Placement*, a także dodano do niej raport objaśniający.

Według powyższych dokumentów wyjazd au pair charakteryzują 4 cechy:

- tymczasowość zatrudnienia;
- kulturalny cel wyjazdu;
- uczestnik musi być obcokrajowcem;
- oraz musi mieszkać z rodziną goszczącą.

Au pair nie może mieć mniej niż 17 i nie więcej niż 30 lat, a jedynie w przypadkach usprawiedliwionych można podwyższyć górną granicę. Osoba spełniająca te warunki powinna także cechować się dobrym stanem zdrowia.

Również firmy, a także same rodziny wprowadzają dodatkowe wymagania względem kobiet, które powinny być niezamężne, bezdzietne, niepalące i doświadczone w pracy z dziećmi, jak i względem mężczyzny, którzy powinni dodatkowo znać dobrze język obcy, posiadać prawo jazdy „*oraz bardzo dobre doświadczenie w opiece nad dziećmi, najlepiej poparte zaświadczeniem o ukończonych kursach w zakresie opieki*”...

8. Dorota Markiewicz - *Rodzinne konsekwencje migracji zarobkowej*

„Najważniejszym powodem każdej emigracji zarobkowej, także mojego wyjazdu jest pogoń za pieniędzmi, za innym światem chęć przygody, wielkie wyzwanie. Dlaczego sam? Dlatego, iż jedziesz w nieznanne, nie wiesz co Cię czeka, nie wiesz jak to będzie, co trzeba będzie robić. Wyjeżdża się z ogromną determinacją i gotowością do wszelkich poświęceń. Jeśli małżeństwa wyjeżdżają razem to nie w ciemno, tylko do kogoś, na coś gotowego.

Czas rozłąki dał mi czas do namysłu i spojrzenia z dystansu. Okres tej rozłąki też jest jakby sprawdzianem, sprawdzeniem czy to jest prawdziwy związek, czy to jest prawdziwa miłość, czy tylko szczeniackie zauroczenie, no i czasem się okazuje, że jednak to nie była miłość.

Po pewnym czasie, kiedy wszystko zaczyna się układać, wzrasta wiara w swoje siły, i umiejętności poradzenia sobie z tak wielkim wyzwaniem jak życie na obczyźnie. Zaczyna wzrastać poczucie różności tego nowego świata, a tego co zostało za plecami, w ojczyźnie. Jest to też dobry moment na refleksję i zastanowienie się nad dotychczasowym życiem. Zrobienie bilansu zysku i strat. Często zaczyna się dostrzegać rzeczy, których się wcześniej nie widziało. Zaczynasz cieszyć się samodzielnością i wiarą we własne siły. Uświadamiasz sobie, że samemu jesteś w stanie sobie poradzić, ułożyć życie. Narasta uczucie smutku, iż kraj Twych ojców nie był w stanie dać Ci tego co dają Ci inni, obcy ludzie...

9. Edyta Warcholińska - *Opinie Szwedów o polskich*

pracownikach w świetle doświadczeń własnych

Pracuje i przebywam znaczną część czasu na terenie południowego regionu Skane. Wyjeżdżając miałam już zapewnioną pracę i miejsce zamieszkania. Zrozumiałam, iż wyjeżdżając do Szwecji trzeba mieć na uwadze przede wszystkim ich otoczenie kulturowe. Przebywając dłuższy okres czasu za granicą miałam możliwość zaobserwowania najczęściej popełnianych błędów przez Polaków przyjeżdżających szukać zatrudnienia...

10. Dominika Kardowska, Edward Szmigielski - *University of Western Sydney – Mobilność studenta (doświadczenia australijskie)*

Przed wyjazdem do Australii studiowałam na Akademii Rolniczej we Wrocławiu na kierunku *biologia*. Po roku studiowania podjęłam decyzję o wyjeździe do innego kraju na studia. Początkowo brałam pod uwagę wyjazd w ramach programu Erasmus ale ponieważ był on na krótki okres czasu i dość dużo traciłam na rodzimej uczelni, postanowiłam sprawy wziąć w swoje ręce. Wzięłam do ręki Newsweek, w którym opisane są uniwersytety na świecie, następnie skontaktowałam się z agentem i w pół roku wyjechałam do Australii. Wyjeżdżając, nie miałam pojęcia, że Australia jest innym „światem” niż Europa. Wszystko jest odwrotnie niż w Europie. Moja rodzina zawsze mówi, że my w Australii „chodzimy na głowach” – tzn. inna kultura, po innej stronie drogi się jeździ, odwrotna pora roku i ludzie są odmienni. Gdy zaczęłam studia, byłam bardzo zdziwiona, że około 90% studentów pracuje. Głównie dorabiają sobie jako kelnerki i barmani. Wiele osób już na trzecim roku studiów podejmuje pracę związaną z kierunkiem nauki. Nawet jeśli studenci nie muszą pracować w czasie roku szkolnego, to pracują w wakacje lub organizują sobie praktyki w czasie roku szkolnego, tak aby zdobyć doświadczenie zawodowe. Jak sami wiecie, pracodawcy poszukują młodych i doświadczonych pracowników. Studenci po ukończeniu studiów bez żadnej praktyki, mają bardzo małe szanse na zdobycie pożądanej pracy...

Migracje zarobkowe są zjawiskiem o charakterze makroekonomicznym, a także edukacyjnym. W procesie uczenia się odgrywają niezwykle ważną rolę ze względu na tworzenie się dzięki nim nowych umiejętności oraz zdobyte doświadczenie. Tematyka migracji zarobkowej jest także istotna z perspektywy prognoz, które wskazują, że liczba osób pracujących w Europie zmniejszy się o ponad 20 mln.

Konferencja podsumowana zostanie w postaci publikacji przybliżającej tematykę migracji zarobkowej dając jednocześnie szansę ewaluacji zmian dokonujących się w omawianym zjawisku współcześnie.

Zainteresowanie tematyką konferencji w środowisku uczelnianym i pracowników Urzędu Pracy zaowocowało pomysłem kontynuacji owych spotkań, tworząc kolejne edycje omawianej konferencji.

* mobilność zawodowa – to częstotliwość, z jaką pracownicy zmieniają zawód; mobilność geograficzna – to zmiana miejsca pracy w obrębie jednego kraju lub między państwami.

Magdalena Zdaniewicz